

சத்திய வேத பாதுகாவலன்

கத்தோலிக்க வார வெளியீடு
(செய்தித்தாளாகப் பதிவுபெற்றது)

எழுத்தாளர் கவனத்திற்கு!

காவலன் கிறிஸ்தம் மலருக்கான கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகளை வரவேற்கிறோம். அனுப்புவார் இம்மாதம் 15-ம் தேதிக்கு முன்பதாக எமது அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

ஆசிரியர்

94.ம் புத்.

1969.ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 13-ந் திகதி சனிக்கிழமை — பிரதிசதம் 15

43.ம் இல.

திருப்பலியின் புதிய முறையைப்பிட்டு

பரி. தந்தையின் விளக்கம்

பரிசுத்த தந்தை 6-வது சின்னப்ப பாப்பரசர் சென்றவாரம் அளித்த பொதுப்பேட்டியில் திருப்பலி இப்போது ஒப்புக் கொடுக்கப்படும் புதிய முறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். திருத்தி அமைக்கப்பட்ட முறையில் இப்போது ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டுவரும் திருப்பலி ஒரு புதிய திருப்பலியல்ல, யேசு கிறிஸ்து நாதர் காலந் தொடக்கம் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டுவரும் அதே திருப்பலியின் புதிய சகாப்தம் என விளக்கி

னார். இப் புதிய முறை 2ஆம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் முடிவுகளின்படி அநேக வருடகாலமாக திருச்சடங்கு நிபுணர்கள் செய்துவந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாகத் தயாரிக்கப்பட்ட முறையாகுமெனவும் இன்று ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டுவரும் பவிக்கும், யேசுநாதர் திருச்சிலுவையில் ஒப்புக்கொடுத்த பவிக்கும் வித்தியாசம் இல்லையெனவும், திருப்பலியின்போது ஒப்புக் கொடுக்கப்படுகிற அப்பமும் இராமும் யேசுநாதர் தமது இறுதிப் போசனத்தின்போது தமது சரீரமாகவும் இரத்தமாகவும் மாற்றிய அதே முறையில் எமது ஆண்டவரின் திருச்சரீரமாகவும் இரத்தமாகவும் இருப்பதையும் சிறப்பாக விளக்கியருளினார்.

வத்திக்கான் செய்தி ஸ்தாபனம்

வத்திக்கானிலுள்ள செய்தி ஸ்தாபனத்தின் உதவியை நாமும் தேசங்களுக்குரிய பத்திரிகையாளருக்கு வத்திக்கான் அதிகாரிகள் ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கின்றனர். அது என்னவெனில் அவர்கள் பெறும் செய்திகளைக் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்குப் பாதகமாகவோ, உண்மைக்கு மாறாகவோ திரித்துப் பிரசுரிப்பார்களானால், அவர்களுக்கு உரிமைகள் எவையும் அதன்பின் வழங்கப்படமாட்டா என்பதே. உலகதேச தலைநகர்கள் எவற்றிலும் பார்க்கத் திறமையான முறையில் வத்திக்கான் உலகின் பலகோணங்களிலுமிருந்து செய்திகளைப் பெறக்கூடியதாயிருப்பதால் உலக புதினங்களை நாமும் பத்திரிகையாளர்கள் வத்திக்கான் செய்திஸ்தாபனத்துக்குப் பெரும்மதிப்பு அளித்து வருகின்றனர் என்பது வெளிப்படை.

காணாமற்போன குருவானவரின் பிரேதம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது

தென் வியட்னாமில் ஹனோய் நகருக்கு அருகாமையில் உள்ள ஒரு வீசாரணைப்பங்கில் கடமை யாற்றிவந்த 52 வயது நிறைந்த வியட்னாமிய தேசக் குருவானவர் ஜோன் பன்டொங் என்பவர் திடீரெனச் சென்ற வருடம் ஆடி மாதத்தில் காணாமற்போனார். அவரை வியற்கொங் குழுவினர்கைப்பற்றிக் கொண்டதாக மக்கள் எண்ணிவந்தனர். இது இப்போது உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இவரது சடலம் கூட்டமாகப் புதைக்கப்பட்ட பலருடன் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

திருமதி ரோஸ் கெனடிக்கு பரிசுத்த தந்தை அனுப்பிய கடிதம்

சென்ற மாதம், உலகப் பிரசித்திபெற்ற அமெரிக்க கத்தோலிக்கர் திரு. ஜோசவ் கெனடி தனது 82-ம் வயதில் காலமானார். திரு. ஜோசவ் கெனடி கிரீத்தி வாய்ந்த ஓர் அமெரிக்க பிரஜை மாத்திரமல்ல, ஒரு சிறந்த கத்தோலிக்க ருமாய் விளங்கியவர். இவரது மரணத்தினால் துக்கத்தில் அமிழ்ந்திருக்கும் அவரது மனைவியார் திரு

மதி ரோஸ் கெனடிக்குப் பரிசுத்த தந்தை அண்மையில் கடிதம் அனுப்பி அவருக்கும், அவரது குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் தமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். முன்போல கெனடி குடும்பம் உத்தம கத்தோலிக்கராக விளங்கிவரத் தேவனை இரந்து கேட்பதாக அக் கடிதத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருவருகைக்கால கூட்டுப் பிரார்த்தனை

இம்மாதம் 6ஆம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு யாழ்ப்பாணம் ரீதி மன்றங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள பரிசுத்த பேதுரு மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை, இலங்கைத் திருச்சபை, மெதடிஸ்த திருச்சபை, தென்னிந்திய திருச்சபை, இரட்சணிய சேனை ஆகிய பல்வேறு கிறிஸ்தவ சபையினரடங்கிய பெருந்திரளான விசுவாசிகள் ஒன்று கூடி கிறிஸ்துநாதரின் திரு வருகைக்கால கூட்டுப் பிரார்த்தனை ஒன்று சிறப்பாக நடத்தினார்கள். அவ்வமயம் திவ்விய கீதங்களும், பரிசுத்த ஆகமங்களிலிருந்து வாசனைகளும், செபங்களும், உபநியாசங்களும் இடம்பெற்றன. தென்னிந்திய திருச்சபை அத்தியட்சகர் அருட்திரு சபாபதி குலேந்திரன் அவர்களும் மற்றைய சபைகளுக்குச் சேர்ந்த குருமாள் பொது நிலையினரும், கத். திருச்சபையைச் சேர்ந்த துணை ஆயர் எஸ். ஆர். அன்ரனி ஆண்டகை, வண. பிதா எஸ். ஜே. இம்மானுவேல், அரசாங்க அதிபர் எவ். சி. பிற்ரேச்சும் பிரார்த்தனையில் விசேஷப்பங்கு எடுத்துக் கொண்டனர். கோவில் உள்ளும் புறமும் பிரார்த்தனையில் பங்குபற்றுவோரால் நிறைந்திருக்க கூட்டுப் பிரார்த்தனை மிக அருட்சிக்குரிய விதமாக நடந்தேறியது.

நிபந்தனைகள் வேண்டாம்

“முன்தங்கியநாடுகள் வறிய நாடுகளுக்கு அளித்துவரும் பலவகை உதவிகளும், பலவகைப்பட்ட நிபந்தனைகளுடன் அளிக்கப்படுவதால், அக்கொடைகள் பின்தங்கிய நாடுகளின் சுதந்திரத்துக்குத் தடைவிதிப்பதாயிருக்கின்றன” என்று காணாதேச அதிமேற்றிராணியார் அமிசா அடிகளார் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். முன்தங்கிய நாடுகளின் முறையைப்பின்பற்றாது கத்தோலிக்க தர்ம ஸ்தாபனங்கள் பணஉதவியையோ, பொருள் உதவியையோ செய்யும்போது நிபந்தனைகளின்றிச் செய்யுமாறு அவர் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்.

உலக வறுமைப் பிணியிலிருந்து மீட்டிவரும் முன்தங்கிய தேசமும் தனது வருவாயில் ஒருசதவீதம் கொடுத்து உதவ முன்வரவேண்டுமென சிலவருடங்களுக்குமுன் பரிசுத்த தந்தை 6-வது சின்னப்ப பாப்பரசர் ஐக்கியநாடுகளின் சபையில் செய்த சொற்பொழிவில் கேட்டுக் கொண்டாரல்லவா? அவர் அன்று விதைத்த விதை இன்று முளைக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றது. இங்கிலாந்து உட்பட பலதேச அரசாங்கங்களும் தம்மாலான உதவிகளை ஏற்கனவே செய்கின்றன. இதற்கென ஒருவிசேஷ நிதிதிரட்ட முயற்சிகள் எடுப்பட்டுவருகின்றன. இங்கிலாந்தில் மக்களின் ஆதரவை இது விஷயமாய் அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்க பலகிறிஸ்தவ சபைகளும் ஒன்றித்து முயற்சி செய்கின்றன. சென்றவாரம் ஆங்கிலநாட்டு கருதினால் ஹீனன் அடிகளாரும் அந்நாட்டு மேற்றிராணியாரும், அத்தேசத்தின் கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆதரவாளரின் கையொப்பங்கள் வாங்க ஒழுங்குகள் செய்திருக்கின்றனர். சுமார் 40 கோடி மக்களின் கையொப்பங்கள் திரட்ட அந்நாட்டில் முயற்சிகள் நடக்கின்றன.

அனைத்துலக ஆயர்கள் பேரவையின் சாதனைகள்

பிரெஞ்சு கருதினால் கருத்துகள்
பாரீஸ் போரோசிரியர் கர்தினால் மாட்டி அண்மையில் அளித்த இரு பத்திரிகைப் பேட்டிகளில் உரோமையில் நடந்த அனைத்துலக ஆயர்கள் பேரவையின் சாதனைகளைக் குறிப்பிட்டார்.

பேரவைத் தந்தையர் அனைவரும் ஒருமனதாக, பாப்புவின் தலைமை அதிகாரத்தையும், ஆயர்களின் கூட்டுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பாப்புவின் உச்ச அதிகாரம், ஆயர்களின் கூட்டுப் பொறுப்பு ஆகிய இரண்டும் திருச்சபையின் மேய்ப்புப் பணிக்கு இன்றியமையாதவை. இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டு பொருந்தியிருக்கவேண்டும். அரசாட்சி முறையை விட்டுத் திருச்சபை ஜனநாயக முறையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்பது இதற்குப் பொருள் என்று.

பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள திருச்சபைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புகொண்டு உரையாடல் நிகழ்த்த பேரவை வாய்ப்பு அளித்தது என்றார் கருதினால் மாட்டி. மேல்நாட்டுத் திருச்சபை

ஆபிரிக்க சபையுடன் தொடர்புகொண்டது இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். “எங்கள் பிரச்சினை மாறுபட்டிருக்காலும் எங்கள் பணி ஒன்றே தான். நாம் அனைவரும் மிகுந்த விழிப்புடன் மேற்கொள்ளவேண்டிய ஆபத்து ஒன்று உண்டு—அதுவே (தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

“கார்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வீண்”

தனிமையிலே இனிமை

(வரதராஜ் இராசையா, கண்டி.)

அரசாங்கத்தின் சலுகை பெற்று மேற்படிப்புக்காக இவ்விளாந்து செல்லுகிறீர்கள் தான் செல்வம். பிறந்தாட்டுதொட்டு இன்றுவரை அவன் தன் தாயை விட்டுப் பிரிந்திருந்ததே கிடையாது. அவனுக்கு 22வயது பூர்த்தியாகி இருந்தது. ஆனால், தாய்க்கொ செல்வம் இன்றும் வயதுக்கு முந்தையதான். "பாவம் குழந்தை; இனிமேல் யார் அவனுக்கு இதமாக ஆக்கிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள். அவனுக்குக் கண்டதும் கடிபதும் ஆகாது. அவனுடைய சுகத்தைப்பற்றிக் கவனிக்க யார் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவனே தன்னுடைய சுகத்தில் சந்திரனும் ஆக்கறைப்பறவன்" இப்படியாக வேதனைப்பட்டது பெற்றமனம். பெற்றமனம் பித்து பிள்ளைமனம் கல்லுஎன்பார்கள். செல்வத்திற்கோ ஆனந்தம்; வெளிநாடுபோவது புது அனுபவம் அல்லவா? இளங்கன்று பயம் அறியாது. ஆனால் இருவரும் பிரியும்போது வந்த தும செல்வத்தை அறியாமலே பயப்பிராந்தி அவனை ஆட்கொண்டது. வாழ்க்கையில் முதல்தடவையாகத் தனிமையை அனுபவிக்கப் போகிறான். தாய் பக்கத்தில் இருக்கிறாளே என்ற தென்பு அவனுக்கு இனிமேல் இராது. பிரிவின்போது இருவரும் அழுதே விட்டார்கள்.

தனிமை என்பது ஒரு பயங்கரமானது. அதை மானிடன் ஒவ்வொருவரும் என்றவது சுவைத்தே தீரவேண்டும். புனித சின்னப்பர் மனம் மாறுவதற்குமுன் தனிமையை நன்கு உணர்ந்து அதை அனுபவித்தே இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவர் கொண்டுவிட்ட கிறிஸ்தவர்கள்; தனிமையால் வாட்டிவதைக்கப்பட வேண்டிய மாணவனையிலும், யாரோ தங்களை இடக்குமாப்போன்ற உணர்வுடன் ஆனந்தமாய் ஆடிப்பாடி மரித்தனர். இது அவருக்கு ஒரு புரியாத புதிராகவே இருந்தது. கிறிஸ்தவர்களைச் சிறைப்படுத்தாமல் குபட்டணத்திற்கு விசார்த்து கொண்டிருந்த பொழுதும் கூட அவர்மனம் அப்புகிறார் புரிய விசார்த்துகொண்டிருந்தது. நடுவீதியிலே எதேச்சையாக அப்புகிற வெளித்தது. அவர் வாழைப்படுத்திய கிறிஸ்துவரை ஆட்கொண்டார். இனிமேல் தனிமை அவருக்குக் கிடையாது. இல்லை, தனிமையிலே இனிமை காண முடிந்தது. தனக்குவமையில்லாத தலைவனாக கிறிஸ்து விண்ணுவகத்தில் உள்ளான் என்று சொல்லுவார் சொல்லுக, பொன்னுலகத்தில் உள்ளான் என்று சொல்லுவார் சொல்லுக. பொன்னுலகத்தில் உள்ளான் என்று பேசுவார் பேசுக, அவன் என் உள்ளத்தில் உள்ளான் என்றுரைப்பேன் யான். கிறிஸ்து அவரில் வாழும் போது தனிமை இனிமையாகத்தானே இருக்கும். கலேசியருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில், "நான் வாழ்கிறேன்; நானல்ல என்னில் கிறிஸ்து வாழ்கிறார் என்று தம் அனுபவத்தை அழகாக வர்ணித்தார். தாயும்சேயும் ஒன்றாக இருக்க விரும்பியது ஒருவர்

கொருவர் துணையாக இருப்பதற்கு மட்டுமல்ல, அது அன்பின் சின்னமும் கூட. அன்பு செய்யும் இருவர் ஒன்றாக இருப்பதற்கு விரும்புவது இயற்கையே. அப்படியாயின் தாயினும் மிக்க அன்புடன் எம்மை நேசிக்கும் கிறிஸ்து, எம்மேல் வைத்த அன்பிற்காகத் தம் உயிரையே பணயப்பவைத்த கிறிஸ்து, எம்மில் வாழ்க்கிட விரும்புகிறார்; இல்லை, வாழ்கிறார் என்றால் ஆச்சரியம் என்ன? எனவே ஞானஸ்ரீமான் பெற்ற நாட்டுதொட்டு ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் "நான் வாழ்கிறேன்; நானல்ல என்னில் கிறிஸ்துவே வாழ்கின்றார்" என்று புனித சின்னப்பருடன் சொல்லலாம். கிறிஸ்தவன் என்பதற்குக் கிறிஸ்து அவன் என்றல்லவா பொருள். அப்படி என்றால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தனிமையிலே இனிமை காணவேண்டும்.

அப்போஸ்தலர் சின்னப்பரைக் கிறிஸ்து நாதர் ஆட்கொண்ட நாட்டுதொட்டு தாம் பெற்ற செல்வத்தை வையகமே பெறவேண்டும் என்று தடியாய்த் துடித்தார். அத்தியாயத்தைப் பகிர்த்துகொள்ளத்திரைகடலோடினார். அதனால் அவருக்கு நேர்ந்த விபத்துக்கள், விபரீதங்கள், சிறைவாசங்கள், அடிஉடைகள், மானக்கேடுகள் எத்தனை! எத்தனை!! இத்தனையையும் அவர் தனிமையில் அனுபவித்தாரா? இவை அத்தனையிலும் கிறிஸ்து தம்மோடு இருக்கிறார் என்ற பிரமை அவருக்கு.

அதே கிறிஸ்துவைத் துணைகொண்டுவாழும் நாம் நடந்து கொள்ளும் விதம் எது? கிறிஸ்தவர்களாக வாழ்தால் எம்மதொழில் துறைகளில் துன்ப துரிதங்கள் ஏற்படும் என்று அஞ்சிவிடுங்கும் கோழைகளல்லவா நாம்? நேர்மை, நீதி நியாயம், கடமை, காருண்ரியம் என்று வாழ்தால் வாழத் தெரியாதவன் என்றும், பெரிய பரிசுத்தவான் என்றும், பரிசுசித்த எம்மை ஒதுக்கிவிடுவார்கள். அங்கே நாம் தனித்து நிற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுமென்று பயந்து அஞ்சிக்கூட்டத்தோடு கோவிந்தா போட்டுக்கொண்டு ஊர் ஓடுகிறது ஒத்தோடுகிறேன் என்று நேர்மை அற்று, நெறிதப்பி, கடமை உணர்ச்சியற்ற வாழ்கிறோமே. எத்தத் துன்பத்திலும், சோதனையிலும் நாம் தனித்து நிற்பதில்லை. எம்மில் கிறிஸ்து வாழ்கிறார் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம்.

ஒருதாய் தன்மகவுடன் வாழ்வதால் அவர்கள் தனிமையை மறக்கலாம். துன்பத்தில் இருவரும் பங்கெடுத்தக் கொள்ளலாம். ஆனால் அழுதமுதும் பிள்ளை அவளேபெறவேண்டும். அவரவர் துன்பத்தை அவரவரே சுமக்கவேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்தவன் துன்பப்படும் பொழுது அவனில் கிறிஸ்து வாழ்கிறார் என்ற தென்பு அவனுக்கு இருக்கும். எனவே துன்பத்தின் சுகமை இனிமையாய் இருக்கும்.

மனனுக்குத் தாய் இருக்கிறாளே என்ற தென்பு எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும். அவனை அன்பு செய்யும் எவர்தானும் எங்கும் என்றும் இருப்பார்

2. தேவன் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்புகின்றார் :

மேற்கூறப்பட்டபிளவு இருந்த போதிலும் தேவன் இன்றையே வருக்கும், யூதாவுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பி அவர்களுடைய ஞானவாழ்வைப் புதுப்பித்துக்கொண்டுவந்தார். தேவனுடைய பிரதிநிதியாய் இருந்து அவரிடமாகக் கதைப்பவனே ஒரு தீர்க்கதரிசியாவான். இவர்களுக்கு ஒரு விசேஷ தொண்டு இருந்தது. தேவனுடன் தமதுமுதாதைகள் செய்த உடன்படிக்கையில் இருந்த மக்கள் விலகிப்போகும் பொழுது அவர்களை அச்சயிற்சிக்கண்டித்த மெய்யான தேவன் பால் அவர்களைத் திருப்புவதே இவர்களின் முக்கியவேலையாய் இருந்தது. உடன்படிக்கைக்கு விசேஷ ஆபத்த வந்தபோது இவர்கள் அடிக்கடி தோன்றினார்கள். தமது தொண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் இவர்கள் ஒரு ஞான அனுபவத்திற்குள்ளாகினார்கள். கடவுளுடைய கண்களைக் கொண்டு உலகத்தை நோக்கினர். ஆட்களும் சம்பவங்களும் மனித இராட்சணியத்தின் தெய்வீக திட்டத்தில் செயலாற்றுவதாகக் கண்டார்கள். இவ் ஞானநோக்கினால் இவர்கள் நாட்டின் சம்பவங்களில் பலவாறு கலந்துகொண்டனர். தங்களுக்கு ஏற்படும் சம்பவங்களை மக்கள் தேவனுடைய நோக்கைக் கொண்டு பார்த்துச் செய்வதே இவர்களின் தொண்டாகும்.

3. இன்றையே இராட்சியம் கி. மு. 931-721

1-ம் ஜெரோபோவாம் கி. மு. 931-910

ஜெரோபோவாமை விட்டுப் பிரிந்த பத்துக் கோத்திரங்களும் ஜெரோபோவாம் என்பவரைத் தம் தலைவராக நியமித்துத் தலைநகரை சிச்சேயில் ஸ்தாபித்தான். ஜெருசலேமக்குத் தன் மக்கள்சென்று தேவனை வழிபாடு தடுக்கத் தனது இராட்சியத்துக்குள் டாங், பெத்தல் ஆகிய இடங்களில் இராண்டு ஆலயங்களைக் கட்டினான். அஞ்ஞான ஆராதனைகளில் இருந்த சில முறைகளை இவன் கண்டுபாவித்தான். உதாரணமாக, பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கன்றுக்குட்டிகளை ஆலயத்துள் நிறுவினான். இவ் விக்கிரக ஆராதனைக்காகத் தேவன் இவரைத் தண்டித்தார். (3-ம் அரசர் ஆகமம் 14: 7-10) கி. மு. 721-ல் சீரிய படை எடுப்பினால் சமேரியாவீழ்ச்சியுற்றபோது தேவனுள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். இதை நினைவில் நிறுத்தியே :

"வீடுவரை உறவு, வீதிவரை மனைவி, காடுவரை பிள்ளை, கடைசியரை யாரோ?" என்று ஏங்குகிறார் ஒரு கவிஞர். இந்த ஏக்கம் கிறிஸ்தவனுக்கு இருக்கமுடியாது.

இராட்சணிய சரித்திரம்

பழைய ஏற்பாடு

தமிழாக்கம் : சிஸ்ரர் அன்றனி யோசவ

(முன் தொடர்ச்சி)

தண்டனை நிறைவேறியது. கி. மு. 910-885 நாலு அரசர்கள் இன்றையே ஆண்டனர். இவர்கள் ஒன்றில் தற்கொலை புரிந்தனர், அன்றேல் கொலைசெய்யப்பட்டனர். கி. மு. 885-874வரை 'ஓம்ரி' இன்றையேலுக்கு ஒரு நிரந்தர அரசாங்கத்தை நிறுவினான். கடந்த 50 ஆண்டுகளாக இன்றையேல் தனது அயல் நாடுகளான டமஸ்கஸ், அசிரியா ஆகிய வற்றோடு போர் புரிந்து சீர்குலைவும் நிலையில் இருந்தது. இவ் அரசன் சமாதானத்தை நிறுவி அரச அதிகாரம் முன்று பாம்பரைவரை நிக்க வழி கோலினான். இவனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் இன்றையேல் பலமும் ஒற்றுமையும் நிலைகொள்ளச் செய்தான். இவன் யூதாவோடு ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்தான். அஞ்ஞான நாடுகளான தீர், பீஸியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டான். இவனே அழகிய தலைநகரான சமேரியாவைக் கட்டி எழுப்பினான். தனது இராட்சியத்தைப் பலப்படுத்தும் கோக்கமாக 'ஓம்ரி' தன்னுடைய மகன் ஆக்காபை அஞ்ஞான, தீர்நாட்டு இளவரசியான ஜெசபெல் என்பவளுக்கு விவாகம் பண்ணி வைத்தான். இப்பத்தனமானது உடன்படிக்கைக்கு விசேஷமாகும். இதன் விளைவாகப் பெருஞ்சீர்கேடுகள் ஏற்பட்டன. ஜெசபெல் தனது அஞ்ஞான தெய்வங்களின் வணக்கத்தை இன்றையேலுக்குப் புகுத்தினான். இவர்களுக்குப் பிறந்த அத்தாலியா என்பவள் யூதாவின் அரசன் 'யோராம்' என்பவனுக்கு விவாகம் செய்யப்பட்டாள். இவ்விதமான அஞ்ஞானப்பழக்கங்கள் யூதையாவுக்குள்ளும் பரவின. ஆக்காப் கி. மு. 874-853

இவன் ஒம்ரிபிலும் பார்க்க, கொடுங்கோன்மை மிக்கவன். இவனது மனைவி இவன்மீது செல்வாக்குச் செலுத்தினான். இவன் 'அஸாட்டே' என்றும் தேவரைக்குப் பணிசெய்யும் ஒருருருவின் மகள். இவன் தனது பொய்த தெய்வங்களுக்கு அநேக பிடங்களைக் கட்டி தன்னுடைய குருக்களுக்குச் சலுகைகளைக் கொடுத்து மேய்பான தேவனை வணங்கும் மக்களைத் துன்புறுத்தி அவர்களுக்கு மாணதண்டனை இடலான. இந்நேரத்தில் தேவன்

எலியாஸ், எலிசியஸ் என்றும் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். இக்காலத்தில் மெய்யான தேவனைவணங்கும் அநேகருக்கு ஓர் ஆபத்தான காலமாக இருந்தது. மெய்யான தேவ வழிபாட்டோடு பொய்தேவ வழிபாடு கலப்புறத் தொடங்கியது. ஆயினும் தேவன் இவர்களைக் கைகிடக்கலை. இவர்களைத் தீர்க்கதரிசிகளை இன்றையேலுக்குத் தமது உடன்படிக்கையை நினைவுட்டி அவர்களை எச்சரித்தும் இன்றையேலுக்கு வருவிருக்கும் ஒரு புதிய அரசனையும் அவ் அரசனது இராட்சியத்தையும் பற்றி முன் அறிவித்தார். எலியாஸ் தீர்க்கதரிசிகளுள் முதல்வர். இவர் வட இராட்சியத்தில்தோன்றி அஞ்ஞான தெய்வமான 'பாலிஸ்' வணக்கத்தை எதிர்த்தார். மோயீசன் உண்மையான தேவனின் வல்லபத்தைப் புதுமைகளினாலும் அறிவுரைகளினாலும் எவ்வாறு காண்பித்தாரோ அவ்வாறே மெய்யான தேவனின் வணக்கத்தை எலியாசும் புதுமைகளினால் நிரூபித்தார். பயமின்றி இன்றையேலு உடன்படிக்கையை மீள்தாக்கத் துறம்சாட்டினார். மெய்யான தேவனின் நாமத்தினால் தான் கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று நிரூபிக்கப் பல புதுமைகளைச் செய்தார். இவ்விதம் ஒருமுறை வானத்தில் இருந்து நெருப்புவிழச் செய்த அதுபலிபிடத்தை எரிக்கும்படி செய்தார். (3-ம் அரசர் ஆகமம் 18, 21, 24, 18, 27-29, 18, 36-39, 19, 15-18)

எலியாஸ் மெய்யான தேவனின் வல்லபத்தைக் காண்பித்த பொழுதிலும் ஜெசபெல் அவரைக் கொல்லத் தேடின மையால் இவர் நாட்டை விட்டு ஓடவேண்டி இருந்தது. இவர் கொடுங்கோலுக்கு ஒடிய பொழுது தேவன் அவரோடு பேசி அவரை மீண்டும் இன்றையேலுக்கு அனுப்பினார். (3-ம் அரசர் ஆகமம் 19: 15-18) இவர் மீண்டும் புதிய உற்சாகத்துடன் ஜெசபெல் என்பவனையும் "பால்" தெய்வத்தின் குருப்பிரசாதிகளையும் எதிர்த்த மீண்டும் இன்றையேலுக்குச் சென்றார். இன்றையேலர் ஒரு சிறுபான்மையினர் என்கிலும் தேவ கோபத்திற்குத் தப்பி அவருக்குப் பிரமாணிக்கமாய் (தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

சந்தாதாரருக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

காவலன் சந்தாதாரருக்கு 1969 ஆம் ஆண்டு முடிபுகிற வரையிலே அவரவர் நிலுவைப் பணத்தைப் பற்றிய அறிவித்தல் அனுப்பப்பட்டிருந்தும் சிலர் அதைப்பற்றி இன்னமுமே கவனியாமல் இருந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நிலுவைப் பணத்தைத் தாமதமில்லாது அனுப்பிவைக்கும்படி இறுதி வேண்டுகோளாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். 1970 ஆம் ஆண்டுச் சந்தாப்பணத்தையும் அடுத்த 81-1-70-க்குமுன் அனுப்பிவைக்குமாறு எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். பணம் அனுப்பும்போது தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் குறித்து அனுப்பவும்.

நிர்வாக ஆசிரியர்.

காருண்யம்

இந்த சனங்களுடன் நான் மிகவும் இரக்கமாயிருக்கிறேன்

ஆசிரியருரை:

அன்புடை யோர்களே!....

“கிறிஸ்து ஐயந்தி” என்னும் கர்த்தர் பிறப்புக்காலமானது மகிழ்ச்சிக்கூரியதும், நல்வாழ்த்துதல்கட்கூரியதும், நன்றியறிதல்கூரியதுமானதோர் காலமாகும். எனவே, உங்கள் அனைவரோடு நத்தால் சோபன வாழ்த்துக்களையும், ஆசிக்களையும், எனது இதயபூர்வமான நன்றியறிதல்களையும் ஈண்டு எடுத்துக் கூறுகின்றேன். இவ் வாழ்த்துதல்களையும், நன்றியறிதல்களையும் உங்கள் அன்பினாலும் தியாகத்திலெழுந்த காண்க்கைகளினாலும் நன்மையடைந்துள்ள அளவிறந்த மக்கள்பேராலும், உங்கள் நிமித்தமாகச் சிறிது ஆதரவையெனினும் அடைந்துகொண்ட எதுவுமற்றவர்கள் பேராலும், எமது ஆண்டவரின் நற்செய்தியை இது காலவரை கேட்டறியாதவர்களாய் வாழ்ந்து, உங்களது ஜெபத்தினாலும், தியாகம் நிறைந்த உதாரணத்தினாலும் இப்போது அதனை அறிந்துகொண்டவர்கள் பேராலும், உங்கள் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். “கிறிஸ்து ஐயந்தி” இரவிலை பாலன் பிறப்புக் குடிவருகே முழந்தாட்படியிட்டு ஆசிரியர்து நிற்கும்வேளையிலே யான் உங்களனைவாரையும் நினைவுகூர்ந்து உங்கட்காக பாலக யேசுவிடம் இறைஞ்சி நிற்பேன். அதமட்டுமல்ல; “கிறிஸ்து ஐயந்தி” இரவிலை உங்கட்காக யான் ஒப்புக்கொடுக்கும் பவிழ்சைவேளையிலே, கிறிஸ்து பாலன் தமது அருட்பிரசாதத்தினாலும், ஒளியினாலும், சமாதானத்தின் கொடைகளினாலும், சினேகத்தினாலும், உங்களை அபரிமிதமாக நிரப்பியருளும்படி அவரிடம் வேண்டுகல் புரிவேனென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இவ்வருடம் முழுவதுமே ஏராளமான காணிக்கைகளை அளிப்பதில் சிறந்த உதாரணத்துடன் முன்வந்த உங்கட்கு யான் ஆற்றக்கூடிய சிறந்த கைம்மாறு வேறெதுவுமேயில்லை, கிறிஸ்து பாலகன் உங்களுடன் பேசட்டும்!.. அவர் வார்த்தைகட்குச் செவியசாய்க்கும் அருள்நிலையும் உங்களில் நிலவட்டும்!.....

சென்றவருடகாலத்தை யான் திரும்பவும் நோக்கி, நல் மனதுடனும் உதார குணத்துடனும் நீங்கள் மனமுவர் துதவிய பல அரிய சந்தர்ப்பங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்து, நீங்கள் செய்தவற்றிற்காகவும், கொடுத்துதவியவற்றிற்காகவும் யாராவது உங்கட்கு நன்றிகூற இயலுமா?.. அன்புள்ளங்களுடன் நீங்கள் அளித்த நன்கொடைகட்கு யாராவது தகுந்த முறையில் கைம்மாறு செய்ய இயலுமா என்பனபோன்ற வினாக்கள் என்னுள்ளத்தில் எழுகின்றன. இதற்கு விடையாக யான் “இல்லை” என்றே கூறமுடியும். ஏனெனில் இறைவன் மட்டிலும், ஆன்மாக்கள் மட்டிலும் நீங்கள் கொண்டுள்ள அன்பினால் செய்த இவ்வுதவிகள் என்னாலோ அன்றி இவ்வுலகில் உடலெடுத்த எவராலுமே நன்றிகூறப்படக் கூடியனவல்ல. ஏனெனில், உங்கள் ஆன்மாக்களில் பற்றியெரிசிற இறையன்பினாலேயே இவற்றை நீங்கள் உங்கள் அயலார்க்குச் செய்தீர்கள். உங்கள் இதயங்களில் அன்பு பொங்கிவழிந்ததினாலேயே இத்தியாகங்களையும், நன்கொடை யுதவுதல்களையும் மேற்கொண்டீர்கள்;

வேதபோதக நாடுகளின் அன்பர்களே!... பரிசுத்த பாப்புதந்தையின் வேதபோதக நாடுகட்கென ஜெப, தப, தானதரும் உதவிகளை அளித்துதவும் உங்கட்கு யான் கூறும் “கிறிஸ்து ஐயந்தி வாழ்த்துரை இதோ!.. மறைபரப்புதற் சபையினால் உங்கள் வாழ்க்கையிலே தூண்டிவிடப்பட்ட இறையன்பு, பிரார்த்தனை என்னும் தீபமானது சுவாலவிட்டெரிந்து உங்களதும், உங்களைச் சூழவரவுள்ளோரதும் முழு வாழ்க்கையினையுமே நிரப்புவதாக. நித்தியரான இறைவன் மானிட உருவெடுக்கவும், மாட்டுக் குடிவிலே யாவராலும் கைவிடப்பட்ட நிலையிலே பிறக்கவும் அவரை ஆட்கொண்ட அன்புச் சுவாலயானது, நீங்களொவ்வொருவருமே அன்பின் அப்போஸ்தலர்களாக விளங்கும்படி உங்களையும் ஆட்கொள்ளுவதாக. “கிறிஸ்து ஐயந்தி” விழா என்பது அன்பின் நிறைவே. வேதபோதக நாடுகளின் வரலாறு அன்பின் வரலாற்றுரையே. இவ்வன்பின் உரைச் சித்திரத்தில் உங்கட்கும் இடமுண்டல்லவா? இறைவனது அன்பு உங்களில் நிலவுக.

கிறிஸ்துவில் உங்களில் அன்புள்ள, மென்சின்னோர் மனிக் முத்துக்குமாரு, (தேசிய வழிகாட்டுநர்),

தேசிய வேதபோதக சபைத் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள நேயர் கடிதங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட

சில துணுக்குகள்

எமது “காருண்யம்” என்றும் சஞ்சிகையில் இப்பகுதியானது எப்போதுமே இடம் பெறும் ஓர் முக்கிய அம்சமாகும். தேசிய வழிகாட்டுநருக்கு அடிக்கடி கிடைப்பதும், இதயபூர்வமான உரைகளைடங்கிபதுமான பலகடிதங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு சில குறிப்புகளே இப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன. இத்தகைய அன்புள்ளம் படைத்தோர் எம்மிடையே வாழ்த்தவருகையில் நாம் எதற்கும் அச்சுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமில்லையே!... இவர்கள் ஓர் ஒளிச் சுவாலையை ஏற்றியுள்ளனர். ஓர் அடிச்சுவட்டினைப் பொறித்துள்ளனர். இவர்களது அடிச்சுவட்டை மற்றும் பலர் பின்பற்றி வாழவேண்டுமென்பதே தேசிய வழிகாட்டுநரின் தொடர்பான வேண்டுகோளாகும்.

தயவு செய்து எமக்கு எழுதுங்கள். பரிசுத்த பாப்புதந்தையின் வேதபோதக நாடுகளுக்கென நீங்கள் அன்புடனும், தியாக உள்ளத்தடனும் உவந்தளிக்கும் காணிக்கைகளானவை எமது ஆண்டவரின் நோக்கினிலே மிக மிக விடைமதிப்புடையனவாக விளங்குகின்றன.

குருமாணவனொருவனுக்காக வாழ்நாட்சேமிப்பு:

“கத்தோலிக்க மெசெஞ்சர்” பத்திரிகையில் வெளியாகும் வேதபோதக நாடுகளைப் பற்றிய தகவல்களடங்கியபகுதியை யான் எப்போதுமே படித்து வருவதுண்டு. (அப்பகுதி இப்போது ஏன் வெளியிடப்படுவதில்லை என்பதையிட்டி யான் அதிசயப்படுகின்றேன்.) இப்பொழுது “காருண்யம்” என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப்படத் தொடங்கியதிலிருந்து, எப்படியோ இதன் ஒவ்வொரு பிரதியையும் யான் பெற்று, பக்கம் பக்கமாகப் படித்து வருகின்றேன். ஒவ்வொரு தடவையும் இச்சஞ்சிகையைப் படிக்கும் பொழுது பாப்புதந்தையின் வேதபோதக நாடுகளுக்காக யான் என்ன செய்யலாம் என எண்ணிப் பார்ப்பதண்டு. இப்போதோ யான் ஓர் இளைப்பாறிய தாகி, என்னிடம் அதிக செல்வமில்லை இவ்வுலகில் எனது சொந்தமென யான் குறிப்பிடத்தக்கோர் எவருமேயில்லை. எனவே, என் வாழ்க்கையையும் காணவே ஒட்டிச் செல்லவேண்டியுள்ளது. “காருண்யம்” சஞ்சிகையிலிருந்து ஏதோவொன்று என் இதயத்தை அருட்டிவிட்டதால் யான் ஒன்றுசெய்யத் தீர்மானித்துள்ளேன். மொன்சிஞ்சோர் அவர்களே! எனது வாழ்நாட்சேமிப்பான 3000 ரூபாவை குடுத்துவ மாணவனொருவனது பரிசீலிக்கு உதவும்புகமாக இத்துடன் அனுப்புகின்றேன். எனது எதிர்கால வாழ்வக்கான பணத்தாபரிப்பு உதவும் எனக்கு இப்போது இல்லை. ஆனால்

எங்கோ ஓர் இடத்தில் வாழும் இறைவனின் இளைய குரவரொருவரின் மன்றாட்டுப்பலன்கள் எனதாகும் என்பதையான் அறிந்திருக்கின்றேன். ஓர்நாள் எனது குருமகன்என யான் உரிமையோடு அழைக்கக்கூடிய ஒருவர் எனக்கிருப்பாரல்லவா?

கடல்கடந்து சென்று வாழும் இளம் வைத்தியரொருவர்:

“தந்தையே!... நீங்கள் ஏற்கனவே அறிந்துள்ள பிரகாரம் எனது படிப்பைத் தொடருவதற்காக சில வருடங்களின் முன் யான் இலங்கையை விட்டுச் சென்று கடல்கடந்த தேசத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றேன். கடந்த வருடங்களிலே எனது அன்னை “காருண்யம்” சஞ்சிகைகளின் பிரதிக்களை எனக்கு அனுப்பிவைத்துள்ளனர். எனது அன்புக்குரிய அன்னை அனுப்பிவைக்கின்றாளே என்பதற்காக ஆரம்பத்தில் அவற்றை யான் வாசித்தவருவதுண்டு. ஆயின் மூன்றாவது பிரதி எனக்குக் கிடைத்தபோதோ அதனைப்படித்து முடிப்பதில் எனக்கு மிகவும் ஆர்வமேற்பட்டிருந்தது. ஏனெனில் எனது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையைப்பற்றி முன்பு எவ்வளவோ அசுட்டையாயிருந்த எனது உள்ளத்திலே அது ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்திவிட்டிருந்தது. இச்சஞ்சிகை என் ஆன்ம வாழ்க்கையில் செய்த உதவியை யான் பெரிதும் உணர்கின்றேன். எனது பிரிய அன்னை எனக்கு மனமுயர்ந்தளித்த பல ஆசீர்வாதங்களுள் இதுவும் ஒன்றெனவே கூறுவேன்.

கடந்த 2 வருடங்களாக யான் படித்து எழுதிய பரிட்சையில் இப்பொழுது சித்தியடைந்துள்ளேன். எனவே, எனது நன்றியறிதலாக இத்துடன் 4,500 ரூபா பணத்தொகையை அனுப்பிவைத்துள்ளேன். இறைவன் எனக்கருளிய ஏராளமான நன்கொடைகளுக்கும், விசேடமாக ஓர் அதிசய சக்தியுடைய சிறந்த அன்னையை எனக்களித்ததற்கும் நன்றியறிதலாகத் தியாக உள்ளத்தடனும் அன்புணர்வுடனும் யான் அனுப்பும் இக்காணிக்கையை பாப்புதந்தையின் வேதபோதக நாடுகட்கென தயவு செய்து ஏற்றருள்க”...

வேதனைப்படுக்கையில் துடிக்கும் இளைஞன்:

“நான் 23 ஆகவையினான ஓர் இளைஞன். கடந்த மொத காலமாக பெரும் எலும்பு முறிவு காரணமாக படுக்கையிலேயே கிடந்து உழன்று வருகின்றேன். நான் அபரிமிதமான ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சாதாரண வாழ்க்கையை வாழும்படியாக எழுந்த நடமாடும் நிலை என்று நேருமோ என்பதை இறைவன் ஒருவரே அறிவார். எனினும் எமக்கு எது நல்லதென்பது இறைவன் அறிந்ததே. நான் இழந்திருந்த

அந்த நல்ல தேவனை இவ்வேதனைப்படுக்கையிலே திரும்பவும் கண்டடைந்துள்ளேன். என்னை முழுவதும் ஆட்கொள்கின்ற ஒரு வழியிலே அவரை அறியவும், கேட்கவும் யான் கற்றுக் கொண்டதும் இப்படுக்கையிலேதான். அதாவது “காருண்யம்” சஞ்சிகையைப் படித்தறிய நேர்ந்து அதன் நற்செய்திக்குச் செவியாய்க்கும் அதிர்ஷ்டம் எனக்குக் கிட்டியுள்ளது... யான் தங்கட்கு காணிக்கையாக அனுப்புதற்கென என்னிடம் உள்ள தொகையோ வெகு வெகு சொற்பம். ஆயின் துன்பதரி தங்களுடே செய்யப்படும் செபவேண்டுகல் இறைவலை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமென நீங்கள் கூறியவற்றை நினைவுகூருகின்றேன். எனவே, அன்புக்குரிய தந்தையே, பாப்பு தந்தையின் வேதபோதக நாடுகளுக்கென நாளின் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும், எனது அசைவுகளின் ஒவ்வொரு வேதனையையும், இறைவனின் சித்தத்தை ஏற்று வாழும் ஒவ்வொரு செயலையும் இதய பூர்வமான சினேகத்துடன் ஒப்புக்கொடுத்து வருகின்றேன் என்பதை இக்கடிதமூலம் உங்கட்குத் தெரிவிக்கின்றேன். எத்தனை காலத்திற்கு இவ்வைத்திய சாலைச் சிறைவாசம் நீடிக்குமோ யான் அறியேன். எது எப்படியிருப்பினும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதையும் இறைவனுக்காகவே வாழ முன்வந்துள்ளேன்”.

இளம் அன்னையொருத்தி

சென்றமாதம் எனது முதற் குழந்தையை யான் பிரசவிப்பதற்கு முன்பு எனது அன்புக்கணவர் தங்கட்கு எழுதியிருந்தார். நல்ல இறைவன் எம் இருவருக்கும் எவ்வளவோ பெரிய நன்மைகளைச் செய்துள்ளார், எமது விவாக உய்பவத்தின் பின்னர் ஒருநாளாவது நாம் அகிருப்பதற்கு நன்றாக வாழ்ந்ததில்லை. எமது இளம் குடும்ப வாழ்வை நாம் இறைவனது பராமரிப்பிலேயே விட்டுவைத்துள்ளோம். இன்று இறைவன் ஓர் அழகான பெண் குழுவியை எம் கை நிறைய, மனம் நிறையக் கொடுத்துள்ளார். அவரது பராமரிப்பு இருந்திராவிடின் இக் குழந்தையை நாம் இழந்திருக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருந்திருப்போம். மிக மிகக் கஷ்டமான பிரசவத்தின் பின்பு எம் இல்லத்தில் ஒளி திரும்பவும் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. சென்ற சில கிழமைகளாக நாம் இருவரும் சொரிந்த கண்ணீரை மறந்து, இன்று பூத்துக் குலுங்கும் புன்னகையில் இன்பக்காணுகின்றோம். எனவே, இறைவன் நமக்குச் செய்த அளவிறந்த நன்மைகட்காகவும் விசேஷமாக அழகான பெண் குழுவியை எம் கைகளில் அளித்தமைக்காகவும் இறைவனுக்கு மனமார்த்த நன்றியறிதல்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். [மறுபக்கம் பார்க்க]

மகனார்

மன்றம்

அன்புடை நேயர்களே!.....வணக்கம்!.....

ஆகமனகாலம் ஆரம்பித்த விட்டது. இதோ...வணக்கம் தாத்தின் குரலொலி சப்திக்கின்றதே!...“குன்றுகள் மட்டமாக்கப்பட்டும்...பள்ளங்கள் தூர்க்கப்பட்டும்...நற்கனி கொட்டாத மரங்களெல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியில் போடப்படும்” என்ற வார்த்தைகள் நம் இதயங்களின் ஆழத்தில் ஒலிக்கின்றதே.

கிறிஸ்து ஜயந்தி இன்னும் நான்கு வாரங்களில் வந்துவிடும். எளிமை, தாழ்மை, பொறுமையே உருவான பாலகயேசுவின் வருகைக்கு நம்மை நாமே ஆயத்தப்படுத்த வேண்டிய நாட்கள் இவை. நம்மனதுள்ளோர்க்குச் சமாதானத்தை நல்உப பாரில் வந்த தேவன் நம்மையும் தமது அருட்பிரசாதங்களினால் ஆட்கொள்ள வேண்டுமா?.....இதோ!... விழித்தெழுமோம். நம் பாவப்பழக்கங்களை ஒழிப்போம். புண்ணிய நெறியை நாடுவோம். அகதிகட்கும், ஆதாவற்றோர்க்கும், அநாதைகட்கும், ஏழைகட்கும், துன்ப துரிதங்களினால் துடிப்பவர்க்கும், தனிமையில் தவிப்பவர்க்கும் கிறிஸ்து ஜயந்தி நாட்களில் நம் நம்மனதைக் காண்பித்து அவர்களை மகிழ்விக்க ஆவன செய்வோமாக.....

அண்ணா.

பஸ் போய்டுமே அம்மா!....

“அம்மா!..... போய்டு வாரேம்!.....” கத்திக்கொண்டே புத்தகப்பையுடன் தெருவை நோக்கி ஓடினர் மாலாவும் கலாவும். மாலாவுக்கு ஏழுவயதுக்கும், 2ஆம் வகுப்பில் படித்திருக்கின்றாள். கலா ஒரு வயதுக்கிளையவள். அவளும் அதே பாடசாலையில் முதலாம் வகுப்பில் இணைந்திருந்தாள். “உணவுப் பார்சல் மெசையில் வைத்தேனே!... எடுத்தீர்களா?...” என்று கேட்டபடி வெளியே வந்த அம்மா, “சரி!... சரி!... இன்று கையில் நீங்கள் காலைச்செயல் சொன்னதாகத் தெரியவில்லையே!” என்று கேட்டாள். வாயிற்காவண்டை நின்று நிரம்பிப்பார்த்த மாலா “அம்மா!... இன்னிக்கு எங்களுக்கு சோதனை, வாய்ப்பாடு படித்திட்டிருந்ததிலே செயல் சொல்ல மறந்திட்டோம். ஒவ்வொரு நாளும் தானே சொல்லோம். இன்னிக்கு சொல்லாட்டி என்னம்மா?” கேட்டுக் கொண்டே வெளியே செல்ல ஆயத்தமானாள். “அம்மா!... ஸ்கூல் பஸ் போய்டுமே... அப்புறம்... அப்புறம்... மற்ற பஸ் ஒரே சனம். எங்களை பெல்லாம் விட்டிட்டிடுப் போய்டுவாங்க!...” இது கலாவின் அவசரப் பேச்சு. “பஸ் போனால் போகட்டும். முதலில் உள்ளே வாருங்கள். காலைச் செயல் சொல்லாமல் நீங்கள் ஒருபோதும் போகக்கூடாது. புறப்படும்போது இருதய அரசர் படத்தின்முன்னே சொல்லும் செயல்தையும் தான் மறந்துவிட்டீர்கள்.” அம்மாவின் கடுமையான குரல்கேட்டு அடங்கிப்போன கலாவும் மாலாவும் உள்ளே வந்தனர்.

முழுத்தானிட்டனர் தம் அண்ணையுடன். காலைச் செயல்தை ஓதினர். தடதடவென்று ஜெபத்தைச் சொல்லிமுடிக்க முனைந்த கலாவின் தலையில் அம்மா ‘நறு’ என்று வைத்தாள் ஒரு குட்டு. காலைச் செயல் முடிந்ததும், வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்போது வழமையாகச் சொல்லும் ஒப்புக் கொடுக்கும் ஜெபத்தையும் ஓதி

னர். முகத்தை ‘உர்’ என்று வைத்துக்கொண்டே ஓடினர் தெருவுக்கு. தன் மழலைச் செல்வங்களை இருதய அரசரிடம் ஒப்படைத்து விட்ட திருத்தியுடன் வீட்டினுள்ளே சென்றாள் அம்மா. தெருவிற்கு சென்ற மாலா பாடசாலை பஸ் போய்ச்விட்டதை அவதானித்தாள். “பாரு மாலா!... இந்த அம்மாவாலே இனிமே பஸ்கிடைக்காம திண்டாடப்போறோம்... இல்லையா?... நேரத்தோடு பாடசாலைக்குப் போயிருந்தால் சற்றுநேரம் தோழிகளோடு விளையாடி மகிழ்ந்திருக்கக்கூடிய இன்பம் இல்லாமற் போய்விட்டதே என்ற வேதனை அவளுக்கு. சொல்லி வைத்தாற்போல மற்ற பஸ்ஸும் மிஷவும் பித்திவிட்டது. பஸ் வந்தபோது ஒரே சன நெரிசல். எப்படியோ ஒரு கண்ணியவான் துணையாலே சிறுமியர் இருவரும் பஸ்ஸுக்குள் ஏறிவிட்டனர். “நண்டும் சின்னமொக இதுகொல்லாம் பாடசாலை பஸ்ஸில் போனாலென்ன” என்ற யாரோ ஒருவாது முணுமுணுப்புக்கும் ஆளாகினர்.

பஸ் டுமைல் தூரம் போயிருக்கும். ஓரிடத்தில் தரித்தது. “பஸ் அக்ஸிடென்ட்” எல்லோர் வாயிலும் இதேபேச்சு. அத்தனை பெரிய மனிதர்களுக்கும் கடாவும் மாலாவும் கலாவும் எட்டிப்பார்த்தனர். “பார்கலா!... அது நம்ம ஸ்கூல் பஸ் ஆச்சே. ஒரு லொறியோடு அடிபட்டு நிற்கிறதே. அச்சச்சோ!...” என்றாள் மாலா! “ஆமா அக்கா அங்கே பாரு... நம்ம வனிதாவை. இரத்தம் வடிய வடிய தூக்கிட்டல்லா போறாங்க ஐயையோ!... கத்தினாள் கலா. “ஆம் ரொம்பப் பெரிய விபத்தாம். ஏறக்குறைய 30பிள்ளைகட்கு காயமாம்!... எத்தனை பெற்றோர் தவிக்கப் போகுதுகளோ” சொல்லியவாரே பஸ் சாரதி ஏறினான் பஸ்ஸில். பஸ் திருப்பப்பட்டு வேறு மாரக்கமாக கொண்டு செல்லப்பட்டது. அக்கா! நாம் அந்த பஸ்ஸிலே வந்திருந்தோம்... நான்களும்

இல்லத்தில் புனிதம் நிலவ!.....

“அடேடே!... வனஜாவா? ...வாடியம்மா!... வா!... அப்பாடி!... எத்தனை நாட்களுக்குப் பிறகு சந்திக்கின்றோம். உட்கார் வனஜா... உன்னைக் கண்டதில் எனக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி தெரியுமா?” தன் விடுதேடிவந்த வனஜாவை ஆர்வம் பொங்க வரவேற்றாள் ராஜி. “வீட்டிலே எங்கே ஒழிபறது ராஜி!... மூன்று வேளைச் சமையலிலே யே முழுப்பொழுதும் போய்விடுகிறதே... இப்படித்தான் ஒரோரு வேளையிலே சிநேகிக்களைப் பார்த்தலாமென்று கிளம்பினால் உண்டு”... சொல்லிக்கொண்டே சற்றுமுற்றும் பார்த்தாள் வனஜா. “அம்மா!... இந்த லட்டைக் கொஞ்சம் பதம் பார்த்து விடுங்கள்” சமையலறையிலிருந்து ராஜியின் புதல்வி விஜிதாவின் குரல் ஒலித்தது. “விஜி லட்டிச் செய்யப்படுகிறாள். ஒவ்வொரு நாளும் மாலையிலும் ஏதாவது ஒரு சிற்றுண்டி செய்யப்படுகிறது. அதுவே நாலு மணித்தேரீருக்கும் சிற்றுண்டியாகி விடுகிறது... வனஜா உன்னை வரவேன்... விஜிக்கும் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டு கதைப்போம்” என்று சொல்லியபடியே எழுந்தாள் ராஜி. இருவரும் உள்ளே போனார்கள் வனஜா அக்கமும் பக்கமும் பார்த்த ராஜியின் வீடு இருக்கும் புனிதத்தைக் கண்டு அதிசயித்ததுக் கொண்டு

அடிபட்டிருப்போம் இல்லியா”... முணுமுணுத்தாள் கலா. மாலாவுக்கு அதிர்ச்சியில் எதுவும் பேசமுடியவில்லை.

பாடசாலை அண்மையில் பஸ் தரித்தது. இறங்கி ஓடினர் மாலாவும் கலாவும். அங்கே தலைமைக் கண்ணிகை உட்பட ஆசிரியைகள், மாணவிகள் அனைவரும் வாயிலில் கூடி நின்று பாடசாலை பஸ்ஸுக்கு ஏற்பட்ட விபத்தைப் பற்றித் தான் சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மாலாவும் கலாவும் தாங்கள் கண்ட காட்சியைக்கூறினர். எத்தனையோ பெற்றோர்கள் கலங்கிய கண்களுடன் வந்துபோய்க்கொண்டிருந்தனர். திடீரென்று “கலா!... அதோ அம்மாவா!... அம்மாவா!...” மாலா உற்சாகமாகக் கூறினாள். இருவரும் ஓடினர் அம்மாவிடம். “அம்மா எங்களுக்கு ஒண்ணும் இல்லை!... நாம் அடுத்தபஸ்ஸிலேதானே வந்தோம்... இது கலாவின் ஒலி!...” “அம்மா நீங்கமட்டும் செயல் சொல்ல எங்களை மறித்திராவிட்டால் நீங்க ஆஸ்பத்திரியிலே தானே எங்களைப்பார்த்திருப்பீங்க இல்லையா” என்றாள் மாலா.

“ஆம்!... மாலா!... இருதய அரசரது புதுமையைப் பார்த்தீர்களா?... நீங்கள் எனது சொல்லுக்கு அமைந்து செயல் சொல்ல நின்றதால் தப்பினீர்கள். இல்லாவிடில் இங்கே அழுது கலங்கும் பெற்றோர்களுடன் நானும் ஒருவளாகியிருப்பேன்” என்று கூறிய அம்மா மாலாவையும் கலாவையும் அழைத்துக் கொண்டு போய் பாடசாலை வளவிலிருந்து இருதய அரசர் சநூபதினை முன்னே மண்டியிட்டாள் நன்றிசெய்தது.

டே போனான். லட்டைப்பதம் பார்த்து விஜிதாவுக்கு உதவியபடி பழைய விஷயங்களை யிட்டு தோழியுடன் அலசி னுள்ளாள். தேரீர் பரிமரிக்க கொண்டபின்னர் தோழிகள் இருவரும் முன்பக்கம்வந்து அமர்ந்தனர். “ராஜி!... நான்கேட்கிறேனே யென்று ஒன்றும் தப்பாக எண்ணாதே. உன்விடு எவ்வளவு சுத்தமாக இருக்கிறது. பிடுக்கையறைகள், சமையலறைகள் உட்பட எத்தனை புனிதமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அத்துடன் நீயும் உன் பிள்ளைகளும் கூட அழகாக துப்புரவாக உடையணிந்து காணப்படுகின்றீர்களே. எனது வீட்டா எப்படித்தான் நான் முயற்சித்தாலும் குப்பையும் களமுமாகக் கிடக்கும். கிருந்தினர் திடீரென வந்துவிட்டாலோ எனக்கு ரொம்ப வெட்கமாகி விடுகிறது. எனக்கும் உனது சாதாரணத்தைக் கொஞ்சம் சொல்லிக் கொடுக்கமாட்டாயா?” ஆவலோடு கேட்டாள் வனஜா. ராஜி கூறியவற்றில் சில அம்சங்கள் இதோ:

(1) வீட்டின் எவ்வறையாயிருப்பினும் அங்கே அவசிய மற்ற எப்பொருட்களும் தேங்கி நிறையவில்லாது. இப்படி அறைகள் அவசிய பொருட்களால் நிறைந்திருப்பதால் அவற்றை நாளாந்தம் இலகுவில் சுத்தஞ் செய்ய முடியாது. இதனால் துசி, ஒட்டறை, குப்பை களங்கள் நிறைய ஏதுவாகின்றது.

(2) நாளில் ஒருதடவை யெனினும் வீட்டைத் துப்புரவு செய்து பெருக்கல் வேண்டும். கிழமையில் ஒரு தடவை பொருட்களைத் துசி தட்டிச் சுத்தம் செய்தல் வேண்டும். மாதத்தில் ஒரு முறையென்கிலும் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யலாம். வருடத்துக் கொழு முறை எல்லாப் பொருட்களையும் வெளியே அகற்றி பூணசுத்தம் செய்யவேண்டும்.

(3) வீட்டினுள்ள அத்தனை பெரும் குழந்தைகள் உட்பட சில முறையான வழக்கங்களைக் கைக்கொள்ளப் பழக்க வேண்டும். காலையிலெழுந்ததும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பிடுக்கைகளை ஒழுங்காக்கி மேற்போர்வைகளை அழகாக விரித்துவிடவேண்டும். தமது உடைகளை ஆங்காங்கே தொங்கிக் கொண்டிருக்கவிடாமல் உடனுக்குடனே மடித்து வைக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் படித்துமுடிந்தவுடன் தமது புத்தகங்களையோ, அன்றல் விளையாடி முடிந்தவுடன் விளையாட்டுப் பொருட்களையோ அங்கங்கே எறிந்துவிட்டு ஒடாமல் அதற்குரிய இடத்திலே ஒழுங்காக வைக்கவேண்டும். உணவு டட்டிக்கொண்டு முடிந்ததும் அவ்விடத்தை, சமையல்வேலை முடிந்ததும் சமையலறையையும் உடனடியாகத் துப்புரவுசெய்து விடவேண்டும்.

(4) அலுவலர்களின் மேலும், மேசைகளின் கீழும், பொருட்களை அடுக்கிவைத்தல் ஆகாது. இவை பார்ப்பதற்கு மிஷவும் அசிக்கமாது இருக்கும். எவ்வளவு தொகையான பொருட்கள் வீட்டிலிருப்பி

னும் அதைப் புனிதமாக அடுக்கி வைப்பதிலேயே ஓர் அழகு உண்டு.

(5) வீட்டுச் சுவர்களில் அளவற்றிப் படங்கள் இருத்தல் வீட்டின் புனிதத்தைக் குறைக்கும். ஆங்காங்கே இரண்டொரு படங்கள் பார்ப்பதற்கு கவர்ச்சியுள்ளவாக அமைக்கப்படல் அழகுக்கு அழகூட்டும்.

(6) பிள்ளைகள் தங்கி விளையாடுவதற்கு குறிக்கப்பட்ட ஓர் இடம் அமைத்திருத்தல் அவசியம். பிள்ளைகள் எங்கும் ஓடியாடி விளையாடுவதனால் குப்பைகளங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் பரட்டவும், வீடு முழுவதும் அலங்கோலமான நிலையடையவும் ஏதுவாகின்றது. சிறு வயதிலிருந்தே இப்பழக்கம் அவர்களிலே கொண்டுவரப்படவேண்டியது.

(7) ஏதாவது பழக்களை உட்கொண்டபின் தோலையோ, சிதைவையோ ஆங்காங்கே எறியாமலும், பாசிப்புக்குதவாத காகிதங்களை கண்ட இடத்தில் போட்டுவிட்டுப் போகாமலும், பானவகைகள் அருந்திய பாத்திரங்களை எங்கும் வைக்காமல் உரிய இடத்தில் கொண்டு போய் வைப்பதனாலும் வீட்டின் புனிதத்தைக் காப்பாற்றலாம்.

இவ்விதமாக ராஜி கூறிய வற்றை மனமகிழ்வோடு கேட்டாள் வனஜா. “பார்த்தாயா ராஜி!... இடெல்லாம் எனக்குத் தெரியவில்லையே. இன்றிலிருந்து நானும் உனது முறைகளைக் கையாளப் போகின்றேன்” என்று கூறி விடை பெற்றாள் தோழியிடம் அடுத்த முறை ராஜி வனஜா வீட்டுக்குப் போனபோது அவள் வீடு மிஷவும் புனிதமாகக் காட்சியளித்ததென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?.....

கரணியம்

[3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்புக்குரிய மொன்சிஞ்ரோர் அவர்களே!... நாம் இருவரும் தொடர்ந்து ஒருவர் ஒருவரைப் பிரமாணிக்க மாய் நேசித்து வாழ்க்கைப் பாதையை ஒட்டவும், எமது சிறு குழுவையே இறைவனுக்கேற்றதாக வளர்க்கவும் இறைவனின் கருணையை எமக்காக இறைஞ்சுங்கள். எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் முகமாக, பாப்புத்தையின் வேத போதக ராஜேக்டாக எமது பிறத்தினர்க்கொண்டாட்டங்களை யாம் துறந்துவிட்டு இத்துடன் 300 ரூபா அன்பளிப்பையாய் மூவருமாக அனுப்பி வைக்கின்றோம். திரும்பவும் தங்கட்கு எழுதக் காத் திருக்கின்றோம்!.....

இல்லிடமற்ற அகதிகள் ஐயர் : அப்பா, அம்மா, மூன்று பிள்ளைகளைக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் எம்முடையது. எம்மனைவோர் பேராலும் இக்கடித்ததைத் தங்கட்கு எழுதுகின்றேன். எனக்கு வயது 19. யானே என் குடும்பத்தில் மூத்தபுதல்வன். நாம் இல்லிடமற்றவர்களாய் அடிக்கடி உண்ண உணவுமற்றவர்களாய் வாழ்ந்து வருகின்றோம். தற்சமயம் ஒரு சிநே (தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

தூக்கு மேடையை நோக்கி

பொழுது புலாவில்லை. கைதி மரிசூசையின் அறை திறக்கப்பட்டது. திறந்தவர்கள்—ரீதிபதி, வார்டன், காவலன். திறந்ததின் நோக்கம்—கைதி மரிசூசை அன்று பொழுது விடியுமுன் தூக்கி விடப்படவேண்டும்.

அறையின் ஒரு மூலையில் மரிசூசை தூக்கிக்கொண்டிருந்தான். தூக்கில் போடுவதற்குப் பன்னிரண்டு மணி நேரத்திற்கு முன்பு முறைப்படி அவனுக்கு நேற்றே வார்டன் தூக்கிவிடப்பட இருப்பதைக் கூறியிருந்தார். அப்பொழுதும் அவன் அமைதியாகவே இருந்தான். இன்றும் அமைதியாகத் தூக்கிக்கொண்டான். அவருடைய சேவையில் இப்படிப்பட்ட வளை இதுவரை கண்டதேயில்லை. பெரிய, பெரிய கேடிகள் கூடத் தூக்கிவிடப்படும் நாளைக் கூறியவுடன், சிறகுமுற்றைகளைப்போல் கதறி அழுததையும், பித்தப்பிடித்தவர்களைப்போல் கத்தி, உருண்டு புள்வதையும் அவர் கண்டுள்ளார். இவனோ அமைதியாகத் தூக்கிக்கொண்டிருந்தான்!

ஒரே சொத்தான ஒரு பசுமாட்டினால் ஏற்பட்ட கொலையில் அவன்மேல் குற்றம்சாட்டப்பட்டு இன்று தூக்கு மேடையில் தொங்கப்போகின்றான். பரமஏழை. மனைவியும் இரண்டு பிள்ளைகளும். சமார் ஐம்பது மைல் தொலைவில் உள்ள கிராமத்தில் உள்ளார்கள். அவனை வந்து பார்க்கக்கூட பணவசதியற்றவர்கள். ஒரேமுறை இரண்டு பிள்ளைகளையும் இழுத்துக் கொண்டு, அழுது புலம்பிக்கொண்டு அவன் மனைவி வந்துவிட்டுப் போனார்.

தூக்கிக்கொண்டிருந்த மரிசூசையைக் காவலன் எழுப்பினான். கையில் விலங்கு பூட்டப்பட்டுத் தூக்கு மேடையை நோக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்.

மேடையை நெருங்கிவிட்டனர். இலேசாகப் பணிபெய்து கொண்டிருந்தது. மேடையின்மேல் தூக்குப் போடுபவன் தயாராக நின்று கொண்டிருந்தான். எத்தனையோ பேர்களை இதுவரை தூக்கிவிட்டுள்ளான். அது அவனுக்கு தொழில். அதுவும் பரம்பரைத் தொழில். ஒரு கைதியைத் தூக்கிவிட ஊதியம் ரூபாய்த் தர; மற்றும் இரண்டு புட்டிகள். இரண்டு புட்டிகள்ளையும் குடித்து விட்டு நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் அருகில் அவனுடைய எட்டுவயதுப் பையனும் நின்று கொண்டிருந்தான். பையனும் பல பார்த்துப் பழக்கப்பட்டவன்.

மேடையின் அருகில் அவன் நிறுத்தப்பட்டான். அச்சமயத்தில் குருவானவர் ஒருவர் மிக வேகமாக ஓடி வந்தார். சிறைச்சாலைக்கு விஜயம்செய்யும் குருவானவர் அவர். அவர் வந்தது முதல் அவனுக்குப் பாவமன்னிப்பு பெற்றுத் தந்து, திவ்விய நற்கருணை தரவேண்டும் என்று பலமுறை முயன்றார். அவனோ அதைப்பற்றி அக்கரை கொள்ளவேயில்லை. இன்று தூக்கு என்று கேள்

விப்பட்டார்; சாவதற்கு முன்பாகிலும் அவன் மனம் திரும்பமாட்டானா என்ற நம்பாசையில் இப்பொழுது அவர் ஓடிவந்தார்.

சட்டத்தின் காவலர் ரீதிபதி அவன் அருகில் சென்று கடைசி வாக்குமூலம் கேட்டார். “நான் என்னங்க. சொல்வது? எல்லாவற்றையும் கோர்ட்டிலே சொல்லிப் புட்டேன். அவ்வளவு தாங்கோ. இனி என்ன சொல்வது?” அத்துடன் முடித்துக்கொண்டான். அதை எழுதிக்கொண்ட அவர் அவனுடைய விரல் அச்சுவையும் பதித்துக் கொண்டார். “கடைசியா ஒன்றுங்கோ. நான் தனியா சாமியாரிடம் பேசினும், நல்ல வேளையா அவரே வந்துவிட்டார்”.

சாமியாரிடம் அவன் சில நிமிடங்கள்தான் பேசினான். திவ்வியநற்கருணையும் உட்கொண்டான்.

சாமியாருடன் ஒரு தூய காரியத்தைச் செய்துவிட்டிருந்தார்.

இன்னும் சரியாகப் பொழுது புலாவில்லை. அவன் தூக்கு மேடைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். அவனுடைய முகம் கறுப்புத் துணியால் மூடப்பட்டது. கழுத்தில் கயிறு மாட்டப்பட்டது. வார்டன் தன்னுடைய கைக்குட்டையை ஆட்டினார். தூக்குப்போடுபவன் வேலையை—கடமையைச் செய்தான். கைதி நின்றுகொண்டிருந்த பலகை உடனே பிளந்தகொண்டது. மிக வேகமாக, பயங்கரமாக அவன் பாதாளத்தில் விழும் தான். கயிறு இறுகிக்கொண்டது.

எட்டு வயதுப் பையன் அமைதியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

எல்லாரும் திரும்பினர். ரீதிபதி விடை பெற்றுக் கொண்டார். பின்பு வார்டன் சாமியாரிடம் சொன்னார்: “பாதர், எனக்கு என்னவோ இவன் கொலை செய்திருப்பானு தோன்றவில்லை. சூழ்நிலை இவனைக் குற்றவாளியாக்கிவிட்டது. பணவசதியும், பக்கபலமும் இருந்து அப்பீல் போயிருந்தால் கண்டிப்பாக விடுதலை கிடைச்சிருக்கும். என்ன செய்வது? அவன் ஏழை. சட்டத்தின் இடுக்கில் அகப்பட்டுக்கொண்டான். பாதர் ஆயிரத்தில் ஒன்று இப்படித்தான் ஆகி விடுகின்றது.”

குருவானவர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வார்டன் விடை பெற்றுக்கொண்டார். தூக்கிவிடுவதற்கு முன்பு மரிசூசை கூறியது சாமியாரின் நினைவில் அலைமோதியது. “சாமி, குற்றவாளி இல்லை. நான் பாவி இல்லை, அதனால் தான் நான் நீங்க வந்தபோ தெல்லாம், பாவசங்கீர்த்தனம் செய்ய வரவில்லை. நான் என்ன பாவம் செய்தேனு பாவசங்கீர்த்தனம் செய்ய? என் மேலே கேசு போட்டாங்கோ, சாமி நம்மோ ஏசு நாதர் சிலுவையிலே தொங்கும்போது என்ன சொன்னாரு. அதான் சாமி, நான் பலமுறை பிரசங்கத்தில் கேட்டுள்ளேன். அவரு

அனைத்துலக ஆயர்கள் பேரவையின் சாதனைகள்

[1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

மேலநாடுகளிடை காணப்படும் ஆத்மீக ஏகாதிபத்தியம். வளர்ச்சியடையும் நாடுகளை நாம் மறக்கக்கூடாது” என்றார் கர்தினால் மார்ட்டி.

திருத்தந்தையுடனும் தேசிய ஆயர்கள் சங்கங்களிடனும் தொடர்புகொள்ளும் வகையில் பேரவையின் செயலகம் விரிவுபடுத்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது என்றார் கர்தினால் மார்ட்டி.

ஆயர்களிடமிருந்து திருத்தந்தை எதிர்பார்க்கும் உதவியை அளிக்கவும் ஆயர்கள் தங்கள் கூட்டுப் பொறுப்பைச் செயற்படுத்தவும் இத்தச் செயலகம் வாய்ப்பளிக்கும்.

1971ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் ஒருமுறை பேரவை கூடும். தற்கால வாழ்வின் முக்கிய பிரச்சினைகள் எவை என்பதை நன்கு அறிந்து திருச்சபையின் படிப்பினைகளை அவற்றோடு பொருத்தும் பணிபற்றி அடுத்த பேரவையில் விவாதிக்கப்படும்.

தற்கால உலகின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவகையில் பிரெஞ்சுத் திருச்சபைகள் மறைபோதகப் பணியை ஆற்றி வருகிறதென்றும் கர்தினால் மார்ட்டி கூறினார்.

ஜெர்மனிய கருதினால் கருத்துகள்

அனைத்துலக ஆயர் பேரவை ஆற்றிய பணிகளப்பற்றி மூன்க் கர்தினால் டோஃப்னர் மனநிறைவு தெரிவித்தார். ஆயர்களின் குழுத் தன்மையையும் கூட்டுப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் பேரவை தன்னையே சீரமைத்துவருகிறது; அது வகுத்த நிகழ்ச்சி நிரலின்படி தன் வேலையை நன்கு செய்துள்ளது என்றார்.

பேரவையின் அமைப்பிலும் சீர்திருத்தம் ஏற்படுமென்றும், திருச்சபையை இன்று எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண இச்சீர்திருத்தம் உதவும் என்றும் கர்தினால் நம்பிக்கை தெரிவித்தார். திரு ஆட்சிபிடத்திற்கும், பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள திருச்சபைகளுக்கும் இடையே கூட்டுப் பொறுப்பும் ஒத்தழைப்பும் ஏற்படும்பொழுது இப்பிரச்சினைகளுக்கு இன்னும் எளிதில் தீர்வுகாண முடியுமென்றும் கர்தினால் டோஃப்னர் கூறினார்.

சொன்னார்: அவங்கோ தெரியாமே செய்ரான்கோ; அவங்களை மன்னியும்; அப்படினு சொன்னார்; சாமி அதைத் தான் நானும் இப்போ சொல்றேன்.”

சாமியாரின் கண்ணில் நீர் படிந்தது. கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு காலே பூசை வைக்கக் கோவிலுக்கு வேகமாகச் சென்றார்.

— த. வின்சென்ட், நன்றி: சத்தியகூடர்

வத்திக்கான் வானொலியின் தமிழ் ஒலிபரப்பு

இறை பிறப்பு விழாச்சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

நாள்: 4-சம்பர் 27ஆம் திகதி

இலக்கை நேரம்: இரவு 8-35 மணி

அலை நேரம்: சிற்றலை (Short Waves)

13 மீட்டர், 16 மீட்டர்,

1. மறைபுரை.
2. “அன்பின்நிறையப் பிறந்தாய்த்” -பாடல்
3. ஓங்க நாடகம்
4. குழுவிசை.

குறிப்பு: ஒவ்வொரு திங்கள் அன்றும் வியாழன் அன்றும் மேற் குறிப்பிட்டுள்ள நேரத்தில், அதே அலை வரிசையில் வத்திக்கான் வானொலியின் தமிழ் ஒலிபரப்பைக் கேட்கலாம். இத் தமிழ் ஒலிபரப்புப்பகுதியை எவ்வாறு சிறப்புச் செய்யலாம் என்பது பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களைக் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள்:

சுவாமி ஜோஸப் சேரியர்
India & S. E. Asia Section
(Tamil)
Vatican Radio-Vatican City

கன்றியறிந்த தோத்திரம்

யேசுவின் இரக்கத்தாலும் பற்பல புகழ் நாமதேயங்கொண்ட தேவதாயின் அனுக்கிரகத்தாலும், புனிதர்களாகிய சூசையார், ததேயு, அந்தோனியார் இவர்களின் மன்றாட்டாலும் நான் கேட்டுக்கொண்ட படி எனக்கிருந்த வருத்தங்கள் யாவும் சுமடைந்த வருகின்றன. இவர்களின் நாமம் புகழப்படுவதாக. உமது அடியாள் [146-69]

இரட்சணிய சரித்திரம்

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ரங்க பத்தியின்றி வெளிச்சடங்குகளில் மாத்திரம் மக்கள் கவனம் செலுத்தினர். இவ்வேளை தேவன் தலையிட்டு இஸ்ரூயேலுக்கு இரண்டு தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். அவர்கள் ஆமோஸ், ஓசி என்பவர்கள் ஆவர். ஆமோஸ் சமூக நீதியையும் உண்மையான உள் ஆராதனையையும் போதித்தார். (ஆமோஸ் 7: 14--15) இவர்தெற்கில் பிறந்தபொழுதிலும் வடக்கில் உள்ள இஸ்ரூயேல் இராச்சியத்திலேயே விசேஷமாகப் பெத்தல் என்ற இடத்தின் சுற்றாடலில் தொண்டாற்றினார். இவர் வெளிச்சடங்குகளைக் கண்டித்தார். மக்கள் சட்டத்தின் பிரமாணங்களை வெளியாங்கமாக அனுசரித்தனர். ஆனால் உண்மையான பத்தியும் உள்ளாங்க சிவியமும் குறையலாயிற்று. செல்வந்தர் ஏழைகளை வருத்துவதையும் அதனால் உண்டாகும் சமூக கேட்டையும் கண்டித்தார். அங்காரம் மிக்கவர்களின் வீழ்ச்சியையும் செல்வந்தர்களின் அழிவையும் சமய தலங்களின் அழிவையும் முன்னறிவித்தார். இவர் நாட்டை விட்டு ஓடவேண்டியிருந்தது. தாவிதின் சத்தியிலிருந்து ஒருவர் தோன்றி மீட்சி அளிப்பாரென்றும் முன்னறிவித்தார். இவருடைய தீர்க்கதரிசனங்களில் இரட்சணியம் பிறஜாதி யாருக்கும் உண்டென்ற சாயலைக் காணலாம். இதே எண்ணத்தை மத்தேயு 28: 18—20 காண்க.

காரூண்யம்

(4-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

கிதர் நாம் தங்குவதற்கு ஓர் சிறு புகலிடம் அளித்தனர் யார். நாம் உங்களது “காரூண்யம்” சஞ்சிகையைப் படித்து நேர்ந்தது. அதிலிருந்து எவ்வளவு வேர அநிகமான விஷயங்களை அறிந்து கொண்டுள்ளோம். கடந்த 4 மாதகாலமாக எமது ஒவ்வோர் விரக்தி நிலையையும், ஒவ்வோர் மனத்துயரின் மணித்தியாலப் பொழுதுகளையும் நாம் வேத போதக நாடுகளுக்காக ஒப்புக் கொடுத்து வருகின்றோம். ஒவ்வோர் இரவும் எமது தந்தையாரது தலைமையில் யாங்குமீட்பு செய்பாடையும் மற்றும், செயவேண்டுத்களும் புரிந்து இக்கருத்துக்காக மன்றாடிவருகின்றோம். எம்மிடமுள்ள சொற்பத்திலிருந்து வேதபோதக நாடுகளுக்காக யாம் எல்லோருமே சேர்ந்து சேமித்த ஒரு மிகச்சிறு தொகையை எமது வேண்டுத்களோடும் இணைத்து அனுப்புகின்றோம். கடந்த 3 மாதகாலமாக உம் சேமித்த தொகை 2 ரூபா 85 சதம் மட்டுமே. எம்மிலும் பார்க்கக் கூடிய வறுமையில் திண்டாடும் யாருக்காவது உதவுப்படி எம் அனுப்பும் இச்சிறு காணிக்கையை ஏற்றருள்க. எமது இச்செயலுக்கு எம்மை வழிகாட்டியு தவிய “காரூண்யம்” என்னும் சஞ்சிகை எமது இருண்டவாழ்க்கையில் விசிய ஒளிச் சுடரேயாகும். இச்சஞ்சிகை மற்றும் பல இதயங்களிலே தனது ஒளிச்சுடரை அள்ளி இறைக்கட்டும்!...”

* * *
‘கிறிஸ்த ஜயந்தி’ இதோ!... வருகின்றது!... பரப்புத்தையின் வேதபோதக நாடுகட்கொன யேசு பாலகனின் போரல் நீங்கள் என்னசெய்யப்போகின்றீர்கள்?... இறைவனின் நாமத்தினாலே உங்களை நோக்கி அபயக்குரலெழுப்பும் ஊற்ற, போற்ற, இல்லிட மற்ற, உணவற்ற ஆயிரக்கணக்கான சோதர சோதரிக்காக என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?... இவர்களது கரங்கள் உங்களை நோக்கி ஆவலோடு நீட்டப்பட்டுள்ளனவே!...

இவர்களது வெறுமையான இதயங்கள் மாட்டுக்குடிலில் மாண்டினான பரமனின் நற்செய்தியைக் கேட்க அங்கலாய்க்கின்றனவே!... இக்கருசெய்தி அவர்களைக் கிட்டிச்சேர உதவுப்படி நீங்கள் என்னதான் செய்யப்போகின்றீர்கள்?... நீங்கள் கிறிஸ்தவை விசுவசிப்பவர்களானால் இறைவன் மாண்டிருக்காகக் கொடுக்கும்படி கொண்டுவந்த நற்செய்தி உலகில் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கக் கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையது, இப்பொறுப்பைச் செய்துமுடிப்பதற்கு மறைபரப்புதற் சபையின் ஒரு காரகமாக நின்றுதவுங்கள்.

இன்றே எமக்கு எழுதி இச்சபையின் ஓர் அங்கத்தினராகுங்கள்!

நிள இரட்சணியம் பிறஜாதி யாருக்கும் உண்டென்ற சாயலைக் காணலாம். இதே எண்ணத்தை மத்தேயு 28: 18—20 காண்க.

தினசரி பூசை வழிகாட்டி

மார்கழி - 1969

14	ஞாயிறு வருகைக்கால 3-ம் ஞாயிறு	[ஊ]
15	திங்கள் கிழமைப் பூசை	[ஊ]
16	செவ்வாய் புனித எயிஸ்பியஸ்	[சி]
17	புதன் நோன்புப் புதன்	[ஊ]
18	வியாழன் கிழமைப் பூசை	[ஊ]
19	வெள்ளி நோன்பு வெள்ளி	[ஊ]
20	சனி நோன்புச் சனி	[ஊ]

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

தக்க ஆயத்தம்

இன்னும் சில நாட்களில் கிறிஸ்தவ மக்கள் அனைவரும் ஆவலோடெதிர்பார்த்திருக்கும் கிறிஸ்தவ விழாவாக விழாவுகொண்டிருக்கிறார்கள். விழாவை விமரிசையாகக் கொண்டாடுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் ஆயத்தங்கள் செய்வதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் வெளி ஆடம்பரங்களில் கருத்தைச் செலவிட்டிருக்கும் பல மக்கள் அதன் உண்மையான கருத்தை உணராதவர்களாகின்றனர். அனைவருக்கு நத்தார் வெறும் உண்டாட்டுக்களியாட்டுக்குரிய ஒரு விழாவாகவே தோன்றுகிறது. அவர்கள் மகிழ்ந்தாலும் மகிழ்ச்சிக்குரிய காரணத்தை மறந்துவிட்டனர். கிறிஸ்தவமரபின் கிறிஸ்துவநாதரைப் பிரித்துவிட்டால் அது அர்த்தமற்றுப்போய்விடும். எனவே கிறிஸ்தவ கொண்டாட்டங்கள் அனைத்திற்கும் கிறிஸ்துவ மையமாக விளங்கினாலொழிய அது ஒரு போலி விழாவாகவே இருக்கும். கிறிஸ்தவ பெருநாளில் நாம் மகிழ்வதற்குக் காரணமுண்டு. உரிமையுமுண்டு. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரத்தினாலேயே நாம் மீட்கப்பட்டோம். அந்த மீட்பு எந்தப் பெறுபெறுகளை எங்களுக்கு அருளியதோ அவற்றைப் பூரணமாக எம் வாழ்வில் இடம்பெறச் செய்வதே நத்தார் விழாவைக் கொண்டாடச் சிறந்த வழியாகும். அதாவது கிறிஸ்துவை எம் ஆத்தமத்தில் வரவேற்கத் தக்கதான ஆன்ம ஆயத்தம் செய்வதாகும். நல்ல பாவ சங்கீர்த்தனம் செய்து, நன்மை பெற்று இறைவனுடனும், பிறருடனும், தம்முடனும் சமாதானத்துடனிருப்பது இத் திருநாளைத் தக்கவிதமாகக் கொண்டாடுவதற்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாகும்.

நத்தார்த் திருநாளின் மற்றொரு பண்பு கொடுத்தல். நண்பர்களுக்கும் உறவினருக்கும் பரிசுகளை அளித்து மகிழ்கிறோம். கிறிஸ்துவநாதருக்கும் நாம் ஒரு பரிசை அளிக்க வேண்டாமா? கிறிஸ்துவநாதரை மனித உருவிக் கண்டு பரிசளிக்க எம்மால் முடியாது. ஆனால் இன்று நம் மத்தியில் நடமாடும் கிறிஸ்துக்கள் பலர் இருக்கின்றனர்; உண்ண உணவும் உடுக்க உடையுமின்றி அல்லற்படும் ஏழைமக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பரிசுகள் அனைத்தும் கிறிஸ்துவருக்கே கொடுக்கப்பட்டனவாகும். இதைக் கிறிஸ்துவநாதர் தாமே திருவாய்மலர்ந்து கூறியுள்ளார். ஆகவே புனித நத்தார்த் தினத்தில் எமது ஆடம்பரச் செலவுகளில் சிலவற்றையேனும் ஒறுத்து அதை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து உதவ மறக்கலாகாது. ஆயினும் அத்தகைய உதவிகளைச் செய்ய நேர்ந்தபொழுது நாய்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல, மிஞ்சியதையும் தேவையற்றதையும் கொடுத்தால் அது உண்மையான கொடையாகாது. எம் சகோதரர்களுக்கே உண்மையில் கிறிஸ்துவநாதருக்கே கொடுக்கிறோம் என உணர்ந்து அன்புடன், மதிப்புடன் அதைச் செய்வதே உத்தமமானது. அப்போதுதான் கிறிஸ்துவின் பிறப்பு மாந்தருக்குக் கொண்டுவந்த சமாதானம், சகோதரத்துவம், சந்தோஷம் இன்று மக்கள்மத்தியில் இடம்பெறமுடியும்.

தீமை செய்தான் என்று பழிவாங்க விரும்புகிறாயா? அதிக வீரமாய்ப் பழிவாங்கும் முறையைக் கூறுகிறேன்கேள்: அலட்சியம் செய்து விடு, இதுதான் பழிவாங்குவதன் ஆரம்பம். மன்னித்துவிடு, அதுதான் பழிவாங்குவதன் முடிவு.

—சுவாஸ்தியம்

* * *

கல்லூரியில் முதற் பாடமாக நான் அறிந்து கொண்டது பொறுமை என்கிற பெரும் பாடம்தான்.

—ஹெலன் செல்வர்

“வேதப்பிரமாணங்களையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் அழிப்பதற்கல்ல நிறைவேற்றவே வந்தேன்”

(பரி. மத். 5-ம் அதி. 17-ம் வசனம்)

நம் அன்பின் இரட்சகர் தமது மலைப் பிரசங்கத்தில் வசனிக் த திருவுரைகளின் ஒரு பகுதி இவ்வாக்கியம். வேதப் பிரமாணங்களையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் கடைப்பிடித்து, அந் நம்பிக்கையில் சீவித்துவந்த யூதருக்கு, கிறிஸ்துவநாதரின் போதனை வேறுபாடாய்க் காணப்பட்டது. அவர்களின் உள்ளங்களை அறிந்த நம் மீட்பர் “வேதப் பிரமாணங்களையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் அழிக்கவல்ல நிறைவேற்றவே வந்தேன்,” என்றார். ஆம், நிறைவேற்றினார்.

பழையேற்பாட்டுக் காலத்தில் இறைவன் எவற்றை நம்பிதாப்பிதாக்கள் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் அறியவைத்தாரோ, அவையெல்லாம். நம் புதியேற்பாட்டுக் காலத்தில் நிறைவேறியிருப்பதை அறிவோம். புதியேற்பாட்டுக் காலத்தில் இறைமகன் கிறிஸ்துவாலும் அப்போஸ்தலராலும் எவை அறிவிக்கப்பட்டதோ, எவை நிறைவேற்றப்பட்டதோ, அவற்றையெல்லாம் நம் திருச்சபை அனுசரித்துவருகிறதை நாம் காண்கிறோம். இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக இறைவனால் நடத்தப்படும் பரிசுத்த குடும்பமாக நம் திருச்சபை இருக்காவிட்டால், விண்ணாசின் தயாரிப்பை, அதுசரிய வழியில் நடத்தமுடியாது.

இன்று 2ஆம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் திருத்தம், விண்ணாசுக்குப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும் இவ்வுலக ஆன்மாக்களைச் சீர்திருத்தப்

பாதையில், அறிவுக்கும் பரிசுத்த தனத்துக்கும் உரிய வெளிச்சமுள்ள பாதையில் தன் தெய்வீக அதிகாரத்தைப் பாவித்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இச்சீர்திருத்தத்தைத் திருச்சபையின் மலர்ச்சி என்றும், புரட்சியென்றும் தத்தம் அறிவுக்குத்தக்கக் கூறிக்கொள்கின்றனர். திருச்சபையின் ஆராதனையில், பலியில் செப ஒழுங்கில் மாற்றம் ஏற்படுவதேன் என்று ஏங்குவாரும் உண்டு. இறைவனது சித்தப்படி, அவரது ஏற்பாட்டின்படி தூய ஆவியானவரே திருச்சபையை நடப்பித்து, புதுப்பித்து, திருத்தியமைத்து வளர்ச்சியடைவிக்கிறார். எவ்வாறெனில் நாம் வேதாகமத்தை முதல் தொடக்கிகடைசுவரை புரட்டினால், இறை வழிபாடு, இறைவாக்கி விருந்து ஆரம்பமாகிப் படிப்படியாகத் திருத்தமடைந்து, இரட்சணிய பாதையில் இன்று மலர்ந்துகொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். பழையேற்பாட்டில், இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட பத்துக் கற்பனையை நம் மீட்பர் கிறிஸ்து, எவ்வளவு திருத்திய வழியில் சுருக்கமாக, “இறைவனை முதல் நேசி” பின் “உண்ணிப்போல் பிறனை நேசி” என்று இரண்டு கற்பனையில் அடக்கிவிட்டார். தொடர்ந்து இரண்டு கற்பனையையும் இன்னும் சுருக்கி, “இச்சிறியரில் ஒருவருக்கு எதைச் செய்தீர்களோ அதை எனக்கே செய்தீர்கள்” என்று வேதப்பிரமாணம் தீர்க்கதரிச

னம் முழுவதையுமே ஒரு கற்பனையாக்கி ஒரு குறித்த இலக்கைச் சுட்டிக்காட்டினார். இவ்வாறு இன்று நம் திருச்சபையும் மிக விரிவாக இருந்த வேத அனுசாரணைகளை ஆராதனைமுறைகளை பரிநிறைவேற்றத்தை இலகுவான முறையில் தெளிவாக திருத்தியமைத்திருக்கிறது. இறைவாக்கினதும் கல்வாரிப்பலியினதும் ஒன்றிப்பின் தொடர்ச்சியே, வேதாகம வாசிப்பும், பீடப்பலியும் என்பதை விளக்கி, நம்மை இரட்சணியப்பாதையில் இட்டுச் செல்கிறது. “என்னைப் பின் செல்லுங்கள்” என்ற இறைமகன் கிறிஸ்துவின் வாக்குக்குச் செவிகொடுத்த ஆயர், குருமார்தம்மை இறைபணிக்கென்று அர்ப்பணித்து, கிறிஸ்து தொடங்கிவிட்ட மீட்புப் பலியை, விசுவாசிகளுடன் சேர்ந்து, பீடத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கின்றனர். இப்பலியில் கிறிஸ்துவின் மாணத்தை அறிக்கையிட்டு, அவரின் உயிர்ப்பை நினைவுகூர்ந்து, அவரின் வருகைக்கு யாவரும் தயாரிக்கப்படுகிறார்கள். பலிப் பொருளாகிய நற்கருணையை உட்கொண்டு அவருடன் ஒன்றித்து அவரின் அருட்கொடைகளாகிய ஐசுவரியங்களுக்குப் பாத்திர ஆகின்றனர். ஆயர், குருமார் இவ்ஐசுவரியங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பேற்றைப்பெறும் கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகள் ஆகின்றனர். இறை வாக்குகள் அடங்கிய வேதாகம வாசிப்பும், கிறிஸ்துவின் மாணத்தையும் உயிர்ப்பையும் நினைவூட்டும் பீடப்பலியுமே திருச்சபையை இயங்கவைக்கும் உயிர்ப்பாடி; இரட்சிப்பின் ஜீவஜலம்; சார்துவழியும் கற்பாறை.

—நாதன்

அறிவித்தல்

யாழ்ப்பாண மேற்றிராசன சங்க வருடாந்த பொதுக்கூட்டம்

யாழ்ப்பாண மேற்றிராசன சங்கத்தின் வருடாந்த பொதுக்கூட்டம் 1969-ம் ஆண்டு மார்கழிமாதம் 23-ந் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை (போயாதினம்) நடைபெறும். காரியதிட்டம் பின்வருமாறு:

கால 9-15: யாழ்ப்பாண ஆசனக்கோவிலில் மேற்றிராணியாரின் திவ்விய பூசை.

கால 10-00: சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி மத்தியூஸ் கட்டிடத்தில் வருடாந்த பொதுக்கூட்டம்.

பொதுக்கூட்ட நிகழ்ச்சிகள்

1. கடந்த வருடாந்த பொதுக்கூட்டக் குறிப்புகள்.
2. வருடாந்த அறிக்கை.
3. மேற்றிராணியாரின் உரை.
4. சங்க உத்தியோகஸ்தர் உட்பட நிர்வாக சபையைத் தெரிவுசெய்தல்.
5. வண. என். எம். சுவரிமுத்து சுவாமியார் கருத்துரை.
6. ஐந்து நாட்களுக்குக் குறையாத முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்ட வேறேதேனும் கருமங்கள்.

பொதுக்கூட்டம் முடிந்தவுடன் புதிய நிர்வாகசபை கூடும்.

அங்கத்தினர் அனைவரும் சமூகமளிக்கும்படி தயவாகக் கேட்கப்படுகின்றனர்.

எஸ். எம். ஜே. ஓயிஸ்,
செயலாளர்

தபால்பெட்டி 2,
யாழ்ப்பாணம்;

உலக இருளில் ஓர் ஒளி

சென்ற வாரம் கிடைத்திருக்கும் செய்திகளிலிருந்து உலகமக்கள் சமாதானத்தைப் பொறுத்த வரையில் சற்று ஆறுதல் அடையக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கிலேசத்தைச் சற்று அகற்றும் செய்திகள் இவையே:

● மேற்கு நாட்டுவல்லரசுகள் கிழக்கு ஐரோப்பிய கொமியூனிஸ்த நாடுகளுடன் பல கருமங்களையிடும் சமரசமனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்ள செய்திருக்கும்முடிவு.

● வார்சோ ஒப்பந்தநாடுகளான கொமியூனிஸ்த நாடுகள் மேற்கு ஜேர்மனியின் புதிய அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க தெரிவித்திருக்கும் சம்மதம்.

● பல மாதங்களுக்குமுன் கைவிடப்பட்ட அமெரிக்க-கொமியூனிஸ்த சிவனின் பேச்சுவார்த்தைகளை மீளவும் தொடக்கி நடத்த இருக்கும் யோசனை.